

Με τη χαρακτηριστική διαμόρφωση της φωνής του, παρέμεινε στον τηλεοπτικό αέρα επί δώρο σε μια εκπομπή (Στα άκρα) που οι συντελεστές της (παρουσιάστρια Βίκυ Φλέσσα) εργάστηκαν με σύνεση.

Ο λόγος για τον Ντίνο Χριστιανόπουλο και το χθεσινό πρωταπριλιάτικο πρόγραμμα του δεύτερου κρατικού καναλιού.

Ότι ο στοχαστής, που γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη από φτωχούς γονείς, πρόσφυγες, Κωνσταντινουπολίτες, σκέφτεται φωναχτά δεν είναι είδηση.

Τούτο όμως, έχει επίσης μεγάλο ενδιαφέρον. Ότι τουλάχιστον δημόσια, δεν διατηρεί καμιά θεατρικότητα. Δεν κουνάει τα χέρια του, δεν μορφάζει, δεν εκνευρίζεται. Ούτε καν ο προφορικός του λόγος δεν απομακρύνεται από το αρχικό, ήρεμο τόνο με την μακρόσυρτη προφορά κάποιων φθόγγων και την έντονη χρησιμοποίηση μερικών συμφώνων, σε μια γλώσσα γαλήνια, πλούσια που εύκολα κυριαρχεί στα ώτα των ακροατών.

Ντυμένος όπως οφείλει σήμερα, ένας κύριος της ηλικίας του (80 πια), στήθηκε μπροστά στα τηλεοπτικά φώτα και στο τηλεοπτικό κοινό. Με ηρεμία και άνεση ξετύλιξε το κουβάρι της ζωής του, άλλοτε γλαφυρά, άλλοτε δραματικά, πάντα όμως με την άνεση που έχει να σου κλέβει την προσοχή. Είναι χάρισμα αυτό.

Ξεκίνησε με τη γνωστή υπόθεση της αλλαγής του τίτλου του “Κύπρον Ού με Θέσπισεν” της συλλογής του Σεφέρη σε “ημερολόγιο καταστρώματος Γ” και τη «συναλλαγή» που πιστεύει πως συνέβη
ανάμεσα στον

διπλωμάτη – ποιητή και την Βασίλισσα της Γηραιάς Αλβιόνος. Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Σεφέρης δέχεται πυρά. Ας μην λησμονήσουμε και τη μεγάλη πίκρα του Νίκου Καββαδία, η οποία τον εσυνόδεψε έως το θάνατο (το έχει αναπτύξει λεπτομερώς ο Κώστας Γεωργουσόπουλος), για μια συντηρητική, σχεδόν εκδικητική και όχι και τόσο συναδελφική ή έστω διπλωματική συμπεριφορά του νομπελίστα απέναντι στον «Μαραμπού».

Ούτε είναι βέβαια τα μόνα πυρά του Χριστιανόπουλου, ενάντια σε παγκόσμια ανεγνωρισμένους πνευματικούς. Για τον Ελύτη π.χ. έχει πει πως: *«Ήταν από πλούσια οικογένεια και η μητέρα του και η αδελφή του τού έδιναν χαρτζιλίκι για να μην κάνει τίποτα και να γράφει ποιήματα. Όλη του τη ζωή την έφαγε με αυτά τα χαρτζιλίκια μέχρι που πήρε το Νόμπελ και το χαρτζιλίκι έγινε ολόκληρος όγκος.»*

Γίνεται σαφές πως ο Χριστιανόπουλος είναι ένας άνθρωπος που Δεν θέλεις Απέναντί σου.

Ή δίπλα σου ή πουθενά.

Χθες λοιπόν, στο πρώτο τμήμα του αφιερώματος, αναφέρθηκε στο παρελθόν του. Στους γονείς του, στην καταγωγή τους, στη φτώχεια των παιδικών του χρόνων, στην πείνα, στην εξαθλίωση της Κατοχής, στο πώς γλίτωσαν τον εξ αστίας θάνατο.

Αναφέρθηκε όμως και σε εκείνους τους παράγοντες που τελικά διαμόρφωσαν το χαρακτήρα του. Σε εκείνα τα περιστατικά που δημιούργησαν την βαθιά ευαισθησία του ποιητή αλλά και στους συντελεστές που την μετέτρεψαν σε έκφραση.

Μίλησε για τα τραύματα, τα πλήγματα το περιεχόμενο της ίδιας της ζωής που τον έκανε να αποστρέφεται σε τέτοιο βαθμό τις διακρίσεις, αλλά και τη δύναμη που άντλησε, ώστε να συνεχίσει να υπάρχει και να δημιουργεί.

Καταφέρθηκε ενάντια στο μονοτονικό, γεφύρωσε τη διάσταση των νιάτων του μεταξύ Θεσσαλονίκης και Αθήνας και αναφέρθηκε και στις ομοιότητες και στις διαφορές του με τον Καβάφη, τον οποίον μάλιστα χαρακτήρισε ως μέντορά του.

Ο Κωνσταντίνος Δημητριάδης, αυτό είναι το «πραγματικό» του όνομα, δεν είναι ποσότητα ή ποιότητα που περνάει απαρατήρητη. Ακόμα και αν διαφωνείς με αυτά που λέει, ακόμα και αν ενοχλείσαι, ή θίγεσαι, είτε σε προσωπικό, είτε σε ακαδημαϊκό επίπεδο.

Και πως θα μπορούσε να περάσει απαρατήρητος εκείνος που έγραψε:

*Έσεϊς πού βρήκατε τὸν ἄνθρωπά σας
κι ἔχετε ἓνα χέρι νὰ σᾶς σφίγγει τρυφερά,
ἓναν ὦμο ν' ἀκουμπᾶτε τὴν πίκρα σας,
ἓνα κορμὶ νὰ ὑπερασπίζει τὴν ἔξαψή σας,*

*κοκκινίσατε ἄραγε γιὰ τὴν τόση εὐτυχία σας,
ἔστω καὶ μία φορά;
Εἶπατε νὰ κρατήσετε ἐνὸς λεπτοῦ σιγὴ
γιὰ τοὺς ἀπεγνωσμένους;*

ἢ

*Ἔλα νὰ ἀνταλλάξουμε κορμὶ καὶ μοναξιά.
Νὰ σοῦ δώσω ἀπόγνωση, νὰ μὴν εἶσαι ζῶο,
νὰ μοῦ δώσεις δύναμη, νὰ μὴν εἶμαι ράκος.
Νὰ σοῦ δώσω συντριβή, νὰ μὴν εἶσαι μοῦτρο,
νὰ μοῦ δώσεις χόβολη, νὰ μὴν ξεπαγιάσω.
Κι ὕστερα νὰ πέσω μὲ κατάνυξη στὰ πόδια σου,
γιὰ νὰ μάθεις πὶὰ νὰ μὴν κλωτσᾶς.*

Μόνο ως αδιάφορη δεν περνά η γεμάτη πάθη και τελικά φθαρτή, δηλαδή ανθρώπινη άποψη του.

Το δεύτερο μισό της εκπομπής, την επόμενη Παρασκευή (υποθέτω).